

8. § 16, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Afgørelse om en ejers krav i medfør af stk. 1 og om erstatningens størrelse træffes i mangel af enighed i København af taksationskommissionen i henhold til bygge- lov for staden København og i øvrigt af de i lov om bestyrelsen af de offentlige veje omhandlede taksationsmyndigheder.“

9. § 21 affattes således:

„§ 21. Såfremt en bygning, der som følge af forbud i medfør af § 11, stk. 5, eller § 12, henstår helt eller delvis ubenyttet, på grund af forsømmelighed fra ejerens side — herunder utilstrækkeligt tilsyn — forvolder ulempe for de omboende, kan boligtilsynet give ejeren påbud om inden for en fastsat frist at lade bygningen eller en del af denne nedrive og grunden ryddeliggøre.“

Stk. 2. Samtidig med eller efter, at der er meddelt forbud i medfør af § 11, stk. 5, eller § 12, kan boligtilsynet efter indstilling fra kommunalbestyrelsen give ejeren påbud som nævnt i stk. 1, såfremt der derved opnås en forbedring af de sundheds- eller bebyggelsesmæssige forhold i området.

Stk. 3. Påbud i medfør af stk. 1 og 2 skal meddeles ejeren ved anbefalet brev, og de panthavere, hvis rettigheder fremgår af tingbogen, skal på samme måde gøres bekendt med påbuddet.

Stk. 4. Når der er givet påbud i medfør af stk. 2, er ejeren berettiget til erstatning for det tab, han lider som følge af påbuddet. Erstatningen udredes af kommunen og fastsættes i mangel af enighed af de i § 16, stk. 2, nævnte myndigheder.

Stk. 5. Boligministeren yder tilskud til dækning af halvdelen af den i stk. 4 nævnte erstatning. Tilskuddet afholdes af det beløb, hvoraf der i henhold til lov om sanering kan ydes tilskud til dækning af sanerings- tab.

Stk. 6. Såfremt påbud i medfør af stk. 1 og 2 ikke efterkommes, kan boligtilsynet lade de påbudte foranstaltninger iværksætte for ejerens regning.“

10. I § 26, stk. 1, udgår: „nr. 356 af 27. december 1958“.

11. I § 26, stk. 2, indsættes efter litra b: „eller

c) såfremt der foreligger en godkendt plan til afhjælpning af forefundne mangler.“

12. I § 27 ændres: „bekendtgørelse nr. 237 af 9. juli 1958 af lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme“ til „lov om vurdering af landets faste ejendomme“.

13. § 28 affattes således:

„§ 28. Indskrænkninger i benyttelsen af bygninger eller dele af bygninger, som er en følge af forbud i medfør af § 12, medfører ikke ret for lejere til erstatning i medfør af lov om leje. Såfremt det lejede i medfør af § 17 undergives forbud med en kortere frist for benyttelsens ophør end den oprindeligt fastsatte og ansvaret herfor påhviler ejeren, kan der dog tillægges lejeren en passende godtgørelse.“

14. § 29 affattes således:

„§ 29. Tilvejebringelse af boliger til husstande, der bliver husvilde som følge af beslutninger i medfør af denne lov, finder sted efter reglerne om genhusning i lov om sanering. Det samme gælder ydelse af huslejetilskud m. v. til husstande som nævnt i 1. punktum.“

15. I § 31, stk. 1, 1. punktum, ændres „§ 21“ til „§ 21, stk. 6“.

16. I § 32, stk. 2, ændres „§ 21“ til „§ 21, stk. 1 eller stk. 2“.

17. Kapitel VII (§§ 33-35) ophæves.

18. Kapitel VIII ændres til kapitel VII, og i § 36, der bliver til § 33, indsættes efter stk. 1:

„Stk. 2. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft den . . . 1969.